

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „BBQLOUMI” – marca Uniunii Europene nr. 13 069 034

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei de patra de recurs a EUIPO din 16 martie 2017 în cauza R 497/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 31 mai 2017 – Cargolux Airlines/Comisia

(Cauza T-334/17)

(2017/C 239/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxemburg) (reprezentanți: G. Goeteyn, solicitor, E. Aliende Rodríguez, avocat, și C. Rawnsley, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- în cazul în care Curtea admite primul, al doilea, al treilea sau al patrulea motiv, anularea în totalitate a articolului 1 alineatele (1)-(4) din Decizia C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (AT.39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care se referă la Cargolux;
- în cazul în care Curtea admite al cincilea motiv,
 - anularea în totalitate a articolului 1 alineatul (1), sau dacă articolul 1 alineatul (1) nu este anulat în totalitate, anularea articolului 1 alineatul (1): (i) în măsura în care se referă la suprataxa pentru siguranță și la plata unui comision; (ii) în măsura în care se referă la perioada 22 ianuarie 2001-sfârșitul anului 2002 și (iii) în măsura în care constată orice participare la un comportament care constituie o înțelegere în sensul obișnuit al acestui termen anterior datei de 10 iunie 2005, cel mai devreme;
 - anularea în totalitate a articolului 1 alineatul (2), sau dacă articolul 1 alineatul (2) nu este anulat în totalitate, anularea articolului 1 alineatul (2): (i) în măsura în care se referă la suprataxa pentru siguranță și la plata unui comision; (ii) în măsura în care constată orice participare la un comportament care constituie o înțelegere în sensul obișnuit al acestui termen anterior datei de 10 iunie 2005, cel mai devreme;
 - anularea în totalitate a articolului 1 alineatele (3) și (4).

- în cazul în care Curtea admite al șaselea motiv, anularea articolului 1 alineatele (2) și (3) din decizia atacată în măsura în care are ca obiect constatarea că Cargolux a participat la orice încălcare referitoare la rutele de sosire (și anume dinspre aeroporturile țărilor terțe spre aeroporturile din cadrul Uniunii Europene sau din Islanda și Norvegia);
- anularea amenzii aplicate societății Cargolux în cadrul articolului 3 și, dacă Curtea nu anulează amenda în totalitate, reducerea substanțială a acesteia în temeiul competenței sale de fond;
- dispunerea măsurilor corespunzătoare necesare cu privire la articolul 4 în măsura în care se referă la Cargolux;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale Cargolux.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a acționat *ultra vires* prin faptul că s-a întemeiat pe probe referitoare la rute și la perioade cu privire la care nu era competentă.
 - Reclamanta susține că Comisia și-a extins în mod neîntemeiat competența bazându-se pe probe anterioare date de: (a) 1 mai 2004 pentru rutele dintre Uniunea Europeană și țările terțe; (b) 19 mai 2005 pentru rutele dintre SEE (statele nemembre ale Uniunii Europene) și țările terțe și (c) 1 iunie 2002 pentru rutele dintre Uniunea Europeană și Elveția, în susținerea constatării unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE privind rutele intra-SEE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a unei norme fundamentale de procedură, pe o încălcare a dreptului la apărare și pe o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a încălcat norme fundamentale de procedură și dreptul la apărare al reclamantei prin faptul că nu a efectuat o nouă comunicare privind obiecțiunile înaintea readoptării deciziei.
 - Reclamanta susține că Comisia a concluzionat în mod neîntemeiat că nu era obligată să efectueze o nouă comunicare privind obiecțiunile înaintea readoptării deciziei atacate, încălcând astfel dreptul la apărare al reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere ca urmare a faptului că Comisia nu a efectuat aprecierea contextului legal și economic necesară pentru a constata în mod valabil o încălcare prin obiect.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a unei norme fundamentale de procedură, pe nemotivare, pe o încălcare a dreptului la apărare și pe o eroare vădită de apreciere în drept și în fapt întrucât Comisia nu a identificat cu suficientă precizie întinderea și parametrii pretinsei încălcări a articolului 101 TFUE și a celorlalte dispoziții relevante.
 - Reclamanta susține că extinderea excesivă a noțiunii de încălcare unică și continuă a condus la o estompare iremediabilă a limitelor încălcării, determinând imposibilitatea identificării conținutului său.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia nu a stabilit o bază probatorie fiabilă pentru concluziile sale sau nu a dovedit faptele pe care își întemeiază constatările corespunzător cerințelor legale.
 - Reclamanta susține că decizia atacată conține erori de fapt și aprecieri eronate în legătură cu toate cele trei elemente componente (suprataxa pe carburant, suprataxa pentru siguranță și plata comisionului pe suprataxe) ale pretinsei încălcări unice și continue. Potrivit reclamantei, Comisia a utilizat de asemenea în mod eronat noțiunea de încălcare unică și continuă ca o noțiune atotcuprinzătoare concepută astfel încât să îi permită să prezinte drept „probe” un ansamblu eterogen de fapte și de contacte, inclusiv comportamente care sunt legale sau irelevante.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept ca urmare a faptului că Comisia s-a declarat în mod eronat competentă în ceea ce privește o pretinsă coordonare anticoncurențială în legătură cu zboruri dinspre aeroporturi ale țărilor terțe spre aeroporturi din cadrul SEE și a săvârșit o eroare de drept întrucât asemenea activități nu intră în domeniul de aplicare teritorial al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.

7. Al șaptelea motiv, care privește cererea de revizuire a amenzii în temeiul competenței de fond a Curții, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a principiului proporționalității.

- Reclamanta susține că Comisia a stabilit în mod incorect valoarea vânzărilor luând în mod eronat în considerare zborurile de sosire și a exagerat vădit gravitatea totală a încălcării pretinse. În ceea ce privește reclamanta, Comisia a apreciat în mod eronat gravitatea și durata încălcării pretinse și a respins în mod greșit circumstanțe atenuante.

Acțiune introdusă la 30 mai 2017 – Help – Hilfe zur Selbsthilfe/Comisia

(Cauza T-335/17)

(2017/C 239/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Help – Hilfe zur Selbsthilfe e.V. (Bonn, Germania) (reprezentanți: V. Jungkind și P. Cramer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 21 martie 2017 (Ares(2017)1515573) prin care se dispune restituirea unei părți din finanțarea acordată pentru proiectul de ajutor Food Security Promotion for very food insecure farming households in Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002), în cuantum de 643 627,72 de euro, precum și somația de plată aferentă din 7 aprilie 2017 (nr. 3241705513), prin care pârâta a solicitat plata primei rate în cuantum de 321 813,86 euro, precum și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv: procedura contestată de pârâtă nu constituie o încălcare a unor norme materiale

- Abordarea urmată de reclamantă, pe care pârâta o contestă, cu ocazia atribuirii a două contracte pentru livrea unor produse agricole nu contravine unor norme materiale imperative legate de organizarea procedurilor de achiziții publice în domeniul proiectelor umanitare. În special, aceasta era conformă cu dispozițiile imperative privind achizițiile publice prevăzute la articolul 184 alineatul (1) din normele de aplicare a Regulamentului financiar 2009 și cu articolul 2 alineatul (3) din of in anexa IV la Acordul-cadru de parteneriat între UE și organizațiile neguvernamentale în domeniul asistenței umanitare din 2008.
- În plus, abordarea contestată nu contravine cerințelor privind documentația prevăzute la articolul 23 alineatul (4) din dispozițiile generale ale anexei III la Acordul-cadru de parteneriat.

2. Al doilea motiv: nu există alte motive pentru restituire.

- Nu există, în plus, alte motive pentru restituirea ajutorului financiar. În special, întreprinderea aleasă de reclamantă a livrat bunurile comandate la timp, integral și de o calitate corespunzătoare. Mai mult, reclamanta a finalizat cu succes proiectul de ajutor, fapt confirmat în total de patru verificări ale unor terți.
- Nu au existat fapte penale săvârșite de personalul reclamantei. Staatsanwaltschaft Bonn (Parchetul din Bonn, Germania) nu a inițiat nicio anchetă penală întrucât nu a fost suspectată săvârșirea niciunei infracțiuni.